

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ifølge Retsplejelovens § 131 er Sagførerne eneberettigede til at udføre Retssager for andre. Derimod findes der ingen Bestemmelser, der hindrer, at andre end Sagførere i øvrigt beskæftiger sig med erhvervsmæssig Ydelse af juridisk Bistand, saasom Affattelse af Dokumenter, Indgivelse af Andragender til Myndighederne og juridisk Vejledning af enhver Art. Der kræves ikke for at udøve en saadan Virksomhed nogen Bevilling eller Tilladelse fra det offentlige, der kan sikre, at den paagældende er i Besiddelse af i alt Fald nogen faglig Uddannelse; der stilles end ikke noget Krav med Hensyn til Udøveren Vandel, Raadighed over sit Bo m. v., saaledes som Tilfældet er med Hensyn til erhvervsmæssig Virksomhed, der udøves i Henhold til Næringsbrev.

Denne Tilstand har ofte givet Anledning til Kritik. Den fuldstændige Mangel paa Lovregler paa dette Omraade har medført ikke blot, at Virksomhed med erhvervsmæssig Ydelse af juridisk Bistand kan udføres — og i ikke ringe Omfang faktisk udføres — af saglig ukvalificerede Personer, men ogsaa, at denne Form for Erhvervsvirksomhed ofte har tiltrukket straffede Personer og andre, hvis Vandel gør dem absolut uegnede til at udøve et saadant Erhverv. Det er saaledes for nylig sket, at en for Sædelighedsforbrydelse straffet Person har nedsat sig som Retskonsulent og startet en saadan Virksomhed under Navnet „Rets-hjælpens Centralkontorer“, hvilket gav Anledning til, at han fik Lejlighed til at forgribe sig paa en ung Pige. Der vil formentlig fra alle Sider være Enighed om, at det maa betegnes som urimeligt, at der intet er til Hinder for, at en Sagfører, hvem Retten til at udøve Sagførervirksomhed er frakendt, f. Eks. paa Grund af groft bedragerisk Forhold overfor Klienter, kan nedsette sig som „Vinkelskriver“ og paa denne Maade fortsætte sin uheldige Virksomhed.

Nogen Nødvendighed for Opretholdelsen af en Ordning, hvorefter Adgangen til erhvervsmæssig Ydelse af juridisk Bistand staaar aaben for andre end Sagførere, der jo specielt har uddannet sig med saadan Virksomhed for Øje og er undergivet Tilsyn af Sagførerraadet, foreligger ikke. Navnlig giver de indvundne Erfaringer intet Grund-

lag for den Opfattelse, at Befolkningen ved Henvendelse til de saakaldte „Vinkelskriver“ opnaar en særlig billig Retshjælp; tværtimod haves der ikke faa Eksempler paa, at det modsatte har været Tilfældet. Endvidere ydes der vederlagsfri Retshjælp i København og Aarhus henholdsvis af „Studentersamfundets Retshjælp for ubemidlede“ og „Aarhus Retshjælp“, der begge understøttes af Stat og Kommune, samt af tilsvarende Institutioner i enkelte andre Byer. I øvrigt har uden for København og Frederiksberg de beneficerede Sagførere i Medfør af Retsplejelovens § 135 Pligt til for ubemidlede, der af Politimesteren henvises til dem, at affatte Besværgelser til Øvrighedsmyndighederne og Ansøgninger om fri Proces samt Forligsindkaldelser i borgerlige Sager, saaledes at Vederlaget herfor betales af Staten. Fremdeles er det ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 347 af 30. December 1930, jfr. Bekendtgørelse Nr. 237 af 15. Juli 1937, i Medfør af Lov Nr. 128 af 15. April 1930 paalagt Dommerkantorerne at udføre forskellige juridiske Forretninger som Retshjælp for Publikum mod et moderat Gebyr. Endelig skal man fremhæve, at Adgangen til Sagførerrhjælp her i Landet overalt er let og bekvem, og at der er Adgang for private til at indbringe Spørgsmaal om Størrelsen af de af Sagførerne beregnede Vederlag for Sagførerrådet.

Ifølge en af Foreningen af Politimestre i Danmark i 1936—37 foretagen Undersøgelse fandtes der dengang uden for København i alt 151 af private drevne Virksomheder med erhvervsmæssig juridisk Bistand. Heraf kunde 44 eller knapt en Trediedel henføres under en Kategori, der ikke kan anses for ukvalificerede til Varetagelsen af de Forretninger, de beskæftiger sig med, og med Hensyn til hvis Virksomhed der ikke foreligger uheldige Erfaringer. Dette gælder navnlig Godsforvaltere, Godsfuldmægtige og forskellige højere ansatte i Banker, Sparekasser og andre Pengeinstituter, Kreditforeningsrepræsentanter m. fl. Antallet af forhenværende Sagførere, der enten ved Dom eller paa anden Maade havde mistet Beskikkelsen, udgjorde 23. Af det samlede Antal var 20 straffede ved Dom for Berigelsesforbrydelse eller Dokumentfalsk, hvorhos det om et ret stort Antal var oplyst, at